

[Hoff.]

Tid, trænger man netop ganske særlig til at faa en saadan Hjælp.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen talte om, at man, naar Krigen var forbi, kunde tage paa Studierejse eller i alt Fald studere, hvordan man andre Steder ordnede Invalideforsorgen, og det ærede Medlem udtalte, at vi kunde have Interesse af at se, hvordan man i de store Lande griber Tingene an. Det er en Bemærkning, som man ustandselig hører herhjemme, naar der er Tale om at tage paa Studierejse og undersøge Forhold: man skal ud og se, hvordan man i de store Lande griber Tingene an. Jeg tror, det vilde være særdeles gavnligt, om vi herhjemme lagde os efter at studere, hvordan man i de smaa Lande griber Tingene an. Dels er det jo saadan, at Forholdene i mange Tilfælde er væsentlig forskellige i store og i smaa Lande, saaledes at man ved at se paa, hvordan man i de andre smaa Lande har baaret sig ad, lettere finder Forhold, der kan paralleliseres med det, vi har herhjemme, dels er det i mange Tilfælde de smaa Lande, der har været Foregangslande paa den sociale Lovgivnings Omraade ligesom for øvrigt paa mange andre Omraader. Jeg vil derfor i al Almindelighed raade til, at vi interesserer os lidt mere for, hvad man gør i de øvrige smaa Lande.

Til Slut vil jeg tilsige Støtte til Gennemførelse af dette Lovforslag. Vi kan imidlertid ikke være bekendt at stemme for en saadan Lov, uden at vi samtidig giver Alders- og Invalidereventyrerne et Løfte om, at vi, saa snart Lejlighed gives, vil være med til en vidtgaaende Ændring og Forbedring af den bestaaende Lovgivning.

Første Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg har bemærket, at den højtærede Minister ikke har benyttet Lejligheden til at udslette den Forskel, der er imellem Aldersrentenydernes Indkomst i Provinsen og her i København, og det maa vel være ud fra den Betragtning, at det skulde være billigere at leve i Provinsen end i København. Det er jeg nu ikke saa sikker paa, at det er mere efter Priskontrolraadets velsignelsesrige Gerning, som jo resulterede i, at Priserne steg i Provinsen. Efterhaanden som man gennemførte Maksimalpriserne, kom Priserne til at ligge nogenlunde ens. Men jeg vil gerne bede den højtærede Minister om at udtale sig om,

hvorvidt Ministeren stadig mener, at der er væsentlig Forskel mellem at leve i Provinsen og her i København.

Arbejds- og Socialministeren (Hedtoft-Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere for alle Partier for den velvillige og imødekommende Behandling, der er givet det fremsatte Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Kjærboel og senere det ærede Medlem Fru Alvilda Larsen fremførte som Henstilling og Ønske, at Rigsdagen under Behandlingen af Sagen gjorde det foreslaaede Eengangstillæg, der her er Tale om, skattefrit. Paa den givne Foranledning vil jeg gerne udtale, at personlig vil jeg være velvillig indstillet over for den rejste Tanke om at gøre dette Eengangstillæg skattefrit, men jeg kan jo godt forestille mig, at der maaske finansministerielt og paa anden Maade vil blive gjort den Indvending, at et saadant Skridt kan være principielt farligt, da det kan være præjudicerende for anden Understøttelseslovgivning eller Pensionsydelse o. lign. Paa den anden Side maa det vel være muligt at komme igennem med det Princip, der ligger til Grund for den rejste Tanke, for man kan henvise til, hvad jeg ogsaa har givet Udtryk for i min Forelæggelsestale, at Meningen med Eengangsydelsen netop er at give den Kategori af Medborgere, der her drejer sig om, en Slags Erstatning for den seneste Tids Byrder, der har tynget netop Alders- og Invalidereventyrerne særlig stærkt, og det vil jo for de smaa Indtægter, her er Tale om, komme til at virke særlig voldsomt, hvis de i et Aar skal have Skatterne forhøjet efter den Eengangsydelse, der er Tale om. Skal Tanken gennemføres, hvad jeg altsaa personlig anbefaler man forsøger, bliver det et Folketingsudvalgs ærefulde Opgave at formulere et eventuelt Ændringsforslag. Jeg beder om, at man i dette Udvalg har Opmærksomheden henvendt paa de mere principielle Betragtninger, jeg har gjort gældende med Hensyn til det præjudicerende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen stillede et Par Spørgsmaal til mig. Han spurgte om, hvorledes Bestemmelserne i § 2, 2det Stykke, om Alders- og Invalidereventyrerne, der er indlagt paa Hospital, var at forstaa, og gjorde opmærksom paa, at han fandt det urimeligt, om Fortolkningen skulde være den, at en Aldersrentenyder, som tilfældigt paa det Tidspunkt, hvor Eengangstillægget udbetales, befandt sig paa Hospital, ikke fik Del i dette Eengangstillæg. Det var det samme Problem,